

1881-08-15

AFSENDER

Christian Skredsvig

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Christian Skredsvig skriver om sit
sværmeri for M.P. (Margeret Plahte).

De to blev gift i 1882.

Afsendersted:

Paris

Omtalte personer:

Sofie Holten

Joakim Skovgaard

Christian Skredsvig

Margaret Skredsvig

Erik Theodor Werenskiold

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 24a og 24b

DOKUMENTINDHOLD

Christian Skredsvig skriver om sine følelser for M.P., som antages at være Margeret Plahte - hans senere hustru. Han skriver om hvordan gammel forelskelse først falmer når en ny opstår. Han nævner at han har vekslet breve med Sofie Holten, som handler om Joakim Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Mappe 22 Nr. 24 A-B

15. August.

Du er et gammelt men godt

Vrøvl!

Aa Du kommer til ældre Herrer med slige Spørgsmaal!

Jeg tror Turgenev siger om Forelskelse at det er med den som med Egeknopper den gamle falder ikke før end en Ny kommer i stedet. Og man glemmer ikke sin sidste Kjerlighed før end en ny og frisk springer ud.

Naar jeg skal vise Prøver frem paa mit Æbletræ saa tager jeg ikke fjorgamle [overstreget: maa] og lægger paa Skaalen naar Høsten er kommet men jeg tager af de sidst modne og glæder mig over deres Friskhed og Farve - Realiteten staar for frisk mod mindet om det som var ifjor - - -

●2●

Tag ligesaa gjerne alle Dine gamle Klæder frem og vis hende - "Aa i den luvslidte Hattten - aa hvor jeg har drømt - den Yderfrakke gik jeg med paa Langelinie og sværmede i Maaneskin for Thora - - o.s.v." Lad det Passerede gaa ud i det uendelige Hav i Evigheden" - Tankerne ere jo ikke døde derfor fordi om Du udsletter Beviserne for at de have været Tilstede - De samme Følelser [træder] [overstreget: ere] op [overstreget: ?] om end under andre Forhold - naar Din nye Kjærlighed kommer - kanske endnu intensere end før - thi det er vanskeligere for et Trækdyr at rejse sig i en Bakke naar den har dumpet 2-3 Gange med sidste Gang anspændes [overstreget: ?] en endnu ukjendt Viljekraft - Vi begriber det ikke - men vi ser det hvert Aar at efter den lange Vinter kommer af den ensformige Jord

●3●

Sommerens Liv af Farver og Skjønhed--! Men Forplantningen skal have sin Tid - Skulde ikke Din Kjærlighed opfylde Dig og Din Kone med slig Jubel Jubel over nye friske ukjendte Følelser - saa det Passerede blev kun en mild Baggrundsfortoning saa tænk aldrig paa gifte Dig for da er de sidste Følelser - kun laante af Dine Gamle -

Og vi ere alle Mennesker – og jeg tror at om Din Kone kom med en lignende Regnskabsbog– vilde det blive tænkt mere paa hvad I to havde følt end hvad Di burde føle – Nei – jeg ødelægger Beviserne for hvad jeg har følt – Men tar imod [overstreget: i fulde] og giver i [overstreget: Drag] fulde Drag Beviser paa –

●4●

jeg bliver elsket og elsker. Det staar saa umuligt for mig at jeg nogensinde skal opleve herligere Følelser – eller ligesaa herlige – som dem jeg havde for M. P.¹ og endnu har - - og dog vi ved saa lidet til hvad Fremtiden kommer med – Aa, hvor tungt jeg føler alting er – mest naar jeg skal staa op – der hviler noget saa smertelig tungt over mine Følelses-Kræfter – Jeg arbejder tappert imod – Arbeidet er vel ligevel den bedste Læge ved Siden af Tiden – men –

" I ensomme Stunde

Naar det bliver tyst

Da bløder en Vunde

Dybt i mit Bryst

Og gamle Minder dukke atter frem

Tidsbølger mer ei lukke over dem

Over dem.²

Mærk: M.J. Monrad.

Ja jeg vilde ødelægge Brevene fra P. hvis jeg endnu engang blev forelsket
Brev nr. 24B

Det kan komme over mig af Sorg saa stærkt at jeg kjende hele brystet bevæge sig – og føle at mine Træk ældes – ældes – ja – Aa hvor hun er skøn – Og mit Ansigt og Humør kunde jeg vist ikke beherske slig at hun intet følte – og bedrøve hende vil jeg ikke – nei lide alene – deri ligger trodsig trøst – Vilje! Jeg vil derfor ikke bo i Paris til Vintren – for ikke at se hende - - det vilde ogsaa smerte hende at se mig – Og saa vil jeg undgaa det Liv som jeg vilde leve og hade der – Aa som hun [overstreget:?!] Det er som Duften af en Buket - !

Werenskjold saa hende i sommer der hun bor med Birks paa Landet – han var bleg – hun hilste mig – jeg ser mig som Pebbersvend!

Aa hvor jeg er spændt – nu klapper Hjertet! -

●2●

paa at møde hendes Øjne - ! jeg drømte at jeg besøgte Birks – og spillede Billard – og da jeg skulde gaa fulgte hun ud – men jeg kunne intet sige, -

Nei nu river jeg Plastret af! – og der er noget Satans Sødt blandet i Giften!
Nei Nei det er ingen Gift, det er en af Livets herligste Ting – Glæder os at vi
ere saa ophøjede at vi kan føle slige Følelser saa dybt -!Aa hvor jeg gjerne
vilde skrive til hende-! Jeg skrev min Sorg paa otte Sider i Marlotte og
gjemte den – indtil jeg fandt det bedst at rive den i Stumper og kaste den
paa Vandet – Ligesom Clenam [overstreget:s] gjorde med den Rose han
fik af den som blev gift med ham med Hunden.³

Alt sker saa fint til vor Udvikling tror jeg om den ogsaa koster Taarer – vi
oplever nok den dag da ve ere taknemlige ogsaa for hine Dage

●4●

jeg har for lang tid Siden vækslet et Par Breve med Holten i Sorø men intet
af betydning -. Det var om dig – jeg fik jo ikke tale med hende før hun
reiste –

Jeg har læst slige deilige Sange – og hvor de mildner alt det Haarde er
ubegribeligt! – Schuberts – aa! Herligt –

Aa jeg er dum man bliver det af, at være ulykkelig Elsker -! Men hvad skal
man staalsætte sig med -?

Adjø lev vel Dit gamle kjære Vrøv!

Din hengivne Christian

Adrs!

Hotel beau Sejour

Grlk. [?]

Bourron

Seine et Marne

¹ Margeret Plahte, som Christian Skredsvig bliver gift med i 1882.

² Digt skrevet af Marcus Jacob Monrad. 1816-1897.

³ Clennam er en karakter i Charles Dickens' roman "Lille Dorrit" skrevet 1855.

Den 15 August.

Du er et gammelt men godt
Vord.

Aa Du kommer til ældre Herrer
med elige Spørgsmaal! —
Jeg tror Turgenjev siger om Forelæseren
at det er med den som med Lægekneppen
du gamle falder ikke forinden
Nye Kanoner i stedet. Og man glommer
ikke sin riichte Herlighed forind
en ny og frisk springer ud
Naar jeg skal vise Poeter frem
paa mit Abbe tra saa tager jeg
ikke for gamle ~~maa~~ og lægger paa
Maalen naar Høsten er kommen
men jeg tager af de riichte modne
og glæder mig over den ð Friskhed
og Farve — Realiteten staar
for frisk mod mindet om det
som var ifor. — —

2
Tag ligesaa gerne alle Dine gamle
Klæder frem og vis dem - "Stå i den
lurende Hætte" - aa hvor jeg har
drømt - den Yderprækt gik jeg
med paa Langelands og rodmælk
i Maanekim for Nora - "a jo"
Vad det Torspedt gaa ud i det uendelige
Hav i Ewig heden - Tankerne se
jo ikke dole derfor fordi om Du end
sletter Beviserne for at de have
voret Tilstede - De samme Følelser
hader ~~de~~ jo af ~~traatte~~ om end under andre
Forhold - naar Din nye Kærlighed
kommer - Kanke endnu mere
end før - thi det er vanskeligere for
et Trokdyr at reise sig i en Bølge
naar den har dumpet 2-3 Gange
med rette Gang anspændt ~~end~~ en
endnu utydelig Viljekraft -
Vi begriber det ikke - men vi véd
hvad det er at efter den lange Vinter
kommer af den usformige Jord

Sommeren Liv af Forer og
Styghet. —! Men Forplantningen
skal have sin Tid —

Skulde ikke din Kærlighed opfylde
Dig og din Kone med en jubel
jubel over nye friske ukyndige
Følelser — saa det Parfæde blev
kun en mild Baggrundsforklaring
saa tænke aldrig paa at gifte Dig
for da er de rigtige Følelser kun
laante af Dine Gamle —

Og vi ere alle Mennesker —
og jeg tror at om din Kone
kommer en ligende Regnekabs
bog — vilde det blive den samme
paa hvad I to havde følt end
hvad I burde føle —

Nei — jeg ide lægger Brevsene
for hvad jeg har følt —
Men her imod ~~fulde~~ og ~~gule~~ ^{og gule}
Drag fulde Drag, Brevet paa —

HOTEL DE LA RENAISSANCE

4 at jeg bliver elsket og elkes
det skaar saa umuligt for mig
at jeg nogen ind skal opleve
kærlighe Følelser - eller ligesaa
kærlig - som den jeg havde for M. T.
og endnu har - og dog vi ved saa
lidet til hvad fremtiden kommer
med - Aa, hvor tungt jeg føler alting
er - men naar jeg skal staa op -
der hviler noget saa særligt tungt
over mine Følelses-Kræfter -
Jeg arbejder tappert mod - Arbej-
det er vel ligesom den bedste Læge
ved siden af Tiden - men -

— " I en somme Stunde
naar det bliver lyst -
da blider en Vande
dybt i mit B bryst
Og gamle Minder dukke etter frem
Tidens bølger med lukke over dem
over dem.

svark: m. J. Monrad.
Ja jeg vilde så dogge Brevene fra P.
hvis jeg endnu engang blev forelsket

Det kan komme over mig af Long
saa storke at jeg kjender hele
Bryttenet kende mig - og føle at
mine Trak Alder - Alder -
Ja - Da hvor kunne jeg -
Og mit Ansigte og Humori kende
jeg vil ikke beherske sig at hun
intet føle - og beherske hende
vil jeg ikke - Nei hende alene -
deri ligger en broderig Troit -
Vidje! Jeg vil derfor ikke boi
Paris til Vintren - for ikke
at se hende - - det vilde ogsaa
morte hende at se mig -
Og saa vil jeg undgå det Lide
som jeg vilde leve og hade den
Da som hun Fynges! - det er som
Luften af en Buket -
Wrenskjald saa hende i som men
der hun bor med Birkskøe
Landet - hun var bleg -
hun hilste mig - Jeg er mig som
Pekersvend! -
Da hvor jeg er spændt om klapper
Hjertet! -

høa at møde hendes Gjern —!
Jeg drømte at jeg besøgte Birks — og
spilte Billard — og da jeg skulde gaa
fulgte hun ind — men jeg kunde intet
sige — — Men nu river jeg Portret
af — — og der er noget Dødens
Dødt blandet i Giften! Men ingi
det er ingen Gift, det er en af verdens
herligste Ting — Glæder os at være
saa afhængige at vi kan føle elige
Følelser saa dybt — i skrive
da hvor jeg gerne vilde skrive
til hende — Jeg skrev min Sorg
høa alle sider i Morlotts og glemte
den — indtil jeg fandt det
bedst at rive den i Stykker
og kaste den høa Vandet —
Lige som Clemens gjorde med den Rose
han fik af den som blev gift med ham
med Hunden — Jint til vor Udvikling
All sker saa fint til vor Udvikling
tror jeg om den ogsaa korter Taarer
— vi oplever nok den dag da vi re
fak nemlig ogsaa for hine Dage

Jeg har for lang Tid videt vakkelt
et Par Brev med Hatten i Sørd
men indtil af Betydning —
det var om Dig — jeg fik jo ikke Tale
med hende for hun reiste —
Jeg har løstelige delige Sange — og
hvordan de mildner all den Haard-
er i begribe! — Schubert's
— aa! herligt —

aa jeg er dem taklignende af
at være uhyggelig Elsker — ?
men hvad skal man sige
sig med — ?

adjo! lev vel Dit
gamle Gyde Udval!

Di hengiven
Christian.

Adress:
Hotel Beau Séjour.
Grev. Str.
Bourbon
Seine et Marne.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 24 B

HOTEL DE LA RENAISSANCE
MALLET
CAFÉ-RESTAURANT
A MARLOTTE
(SEINE-ET-MARNE)